Πώς θα έχουμε πνευματική ωφέλεια από τις βιοτικές ασχολίες (Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Μαΐου, 2015

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ
από τον επίσκοπο Τύχωνα, συνέταξα και σου στέλνω την ακόλουθη εποικοδομητική διδαχή για το πώς το καθετί μπορεί να μεταβληθεί σε συνήγορο της θείας Αληθείας και να μας θυμίζει τον Θεό.

Μου έγραψες
πως οι οικιακές ασχολίες αποσπούν την σκέψη σου από τον Θεό. Σου υπέδειξα τι να κάνεις, ώστε να μη συμβαίνει αυτό. Δεν αναφέρθηκες, ωστόσο, σε κάτι άλλο, που συνήθως απομακρύνει το νου από τον Θεό. Είναι το γεγονός ότι **κάθε εξωτερικό πράγμα ενεργεί πάνω στις αισθήσεις, τραβάει την προσοχή μας και την αποσπά από τον Θεό. Υπάρχει κάποια μέθοδος, με την οποία μπορούμε όχι μόνο να αποτρέψουμε τη μαγνήτιση του νου από τα αισθητά αντικείμενα, αλλά και να κατορθώσουμε την αναγωγή του, μέσω των αντικειμένων, στον Θεό. Πώς; Αναθεωρώντας με πνευματική αίσθηση όλα όσα αντιλαμβανόμαστε με τις σωματικές αισθήσεις μας. Σύμφωνα με τη νέα θεώρηση των πραγμάτων, καθετί υλικό θα αποκαλύπτει στο νου σου μια πνευματική αλήθεια**. Να μερικά παραδείγματα:

Βλέπεις
ένα λεκέ σε λευκό φόρεμα και λυπάσαι γι’ αυτό. Συλλογίσου τότε πόση είναι η λύπη του Κυρίου, των αγγέλων και των αγίων, όταν βλέπουν τους λεκέδες της αμαρτίας στις ψυχές μας, που δημιουργήθηκαν άσπιλες «κατ’ εικόνα Θεού», ανακαινίστηκαν στην κολυμβήθρα του Βαπτίσματος και καθαρίστηκαν με τα δάκρυα της μετάνοιας.

Βλέπεις τα μικρά παιδιά,
όταν οι γονείς τους τ’ αφήνουν μόνα, να τρέχουν πέρα-δώθε και να χαλάνε τον κόσμο. Σκέψου τότε ότι κάπως έτσι κάνουν και οι ψυχές μας, όταν απομακρυνθούν από τον Θεό και χάσουν τον φόβο Του.

Μυρίζεις ένα
τριαντάφυλλο και ευφραίνεσαι• μυρίζεις, απεναντίας, κάτι άλλο, που έχει δυσάρεστη οσμή, και γυρίζεις αλλού το πρόσωπό σου με αηδία. Σκέψου τότε ότι κάθε ψυχή αναδίδει κάποιαν οσμή, η αγαθή ψυχή ευχάριστη και η εμπαθής ψυχή δυσάρεστη. Οι άγγελοι και οι άγιοι του Θεού, μερικές φορές ακόμα και οι δίκαιοι άνθρωποι πάνω στη γη, αισθάνονται αυτή την οσμή. Για τις εύοσμες ψυχές χαίρονται, ενώ για τις δύσοσμες λυπούνται.

Οποιοδήποτε
πράγμα ή γεγονός μπορεί να γίνει αφορμή για πνευματικές σκέψεις. Διαφορετικές σε κάθε άνθρωπο. Όλα όσα σε περιβάλουν μπορούν να σου χρησιμεύουν για τον σκοπό αυτό. Άρχισε από το σπίτι σου και ξανακοίταξε με πνευματικό βλέμμα το καθετί εκεί μέσα –τους τοίχους, τη στέγη, τα θεμέλια, τα παράθυρα, το φούρνο, τα τραπέζια, τις καρέκλες, τους καθρέφτες κ.λπ. Συνέχισε με τα πρόσωπα που ζουν ή έρχονται στο σπίτι σου - τους γονείς σου, τ’ αδέλφια σου, τους υπηρέτες, τους επισκέπτες. Κάνε το ίδιο με τα γεγονότα της καθημερινής ζωής - το πρωινό ξύπνημα, την ανταλλαγή χαιρετισμών, το γεύμα, τη δουλειά, την αναχώρηση, την επιστροφή, το κολατσιό, την ψυχαγωγία, το τραγούδι, την ημέρα, τη νύχτα, τον ύπνο κ.ο.κ. Σου συνιστώ να διαβάσεις άλλο ένα σύγγραμμα του επισκόπου Τύχωνος, το τετράτομο έργο «Πνευματικός Θησαυρός». Θα διδαχθείς πολλά απ’ αυτό για το προκείμενο ζήτημα.

Έτσι το κάθε
πράγμα ή γεγονός θα είναι για σένα κάτι σαν ιερό βιβλίο ή κεφάλαιο από ιερό βιβλίο. Κάθε αντικείμενο, κάθε ασχολία, κάθε έργο θα σε κάνει να σκέφτεσαι τον Θεό. Θα κινείσαι μέσα στον υλικό κόσμο σαν σε κόσμο πνευματικό. Όλοι θα σου μιλούν για τον Θεό. Όλα θα κρατούν τον νου σου προσηλωμένο σ’ Αυτόν. Κι αν σ’ αυτή τη μνήμη προσθέτεις κάθε φορά και τον **φόβο του Θεού** και το δέος μπροστά στην άπειρη μεγαλοσύνη Του, τότε τι άλλους δασκάλους και συμβούλους χρειάζεσαι;

Χρειάζεσαι βέβαια
μόχθο και αγώνα τόσο του νου όσο και της καρδιάς. Μόχθησε, λοιπόν, και αγωνίσου. **Μη λυπάσαι τον εαυτό σου**, **γιατί δεν θα πετύχεις τίποτα**. Μη λυπάσαι τον εαυτό σου, και θα σωθείς. Όλοι σχεδόν μοχθούμε υπερβολικά, καμιά φορά και εξουθενωτικά, για την επίτευξη επίγειων σκοπών. Δεν κάνουμε, όμως, το ίδιο για την επίτευξη του υψίστου, του μοναδικού, θα έλεγα, σκοπού της ζωής μας, που είναι **η σωτηρία**. **Νομίζουμε ότι, για να σωθούμε, φτάνει να σκεπτόμαστε και να ποθούμε τη σωτηρία**. Κάθε άλλο. Η υπόθεση της σωτηρίας, επειδή ακριβώς είναι η σπουδαιότερη της ζωής μας, είναι και **η δυσκολότερη**. Γι’ αυτό **απαιτεί αγώνα**. Αγωνίσου για τον Κύριο,

και πολύ σύντομα θα δεις τους καρπούς. Αν, απεναντίας, δεν αγωνιστείς, θα μείνεις με άδεια χέρια και θα είσαι ανάξια της σωτηρίας. Ο Θεός να μην το δώσει!

(Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή», ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΙΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: gonia.gr)